ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Ιουλίου 1984

για τον καθορισμό των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου και στις οργανώσεις παραγωγών ελαιολάδου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2260/84 [2], και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 4,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, με το άρθρο 5 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, θεσπίστηκε καθεστώς ενισχύσεως στην παραγωγή ελαιολάδου· ότι η εν λόγω ενίσχυση, που βασίζεται στις εκτάσεις που υπήρχαν σε μια ορισμένη ημερομηνία, χορηγείται, σε συνάρτηση με την ποσότητα ελαιολάδου που έχει πραγματικά παραχθεί, στους ελαιοκαλλιεργητές που είναι μέλη των οργανώσεων παραγωγών που αναφέρονται στο άρθρο 20γ παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ και των οποίων η μέση παραγωγή είναι τουλάχιστον 100 χιλιόγραμμα ελαιολάδου ανά περίοδο εμπορίας, ενώ στους άλλους ελαιοκαλλιεργητές χορηγείται σε συνάρτηση με τον αριθμό και το δυναμικό παραγωγής των ελαιοδένδρων καθώς και της αποδόσεώς τους, που καθορίζονται κατ' αποκοπή και υπό την προϋπόθεση ότι οι ελιές που έχουν παραχθεί έχουν συγκομισθεί·

ότι, μέχρι να καταρτισθεί ελαιοκομικό κτηματολόγιο, η ενίσχυση για τους συγκεκριμένους ελαιοκαλλιεργητές θα πρέπει να υπολογίζεται σε συνάρτηση με τη μέση απόδοση των ελαιοδένδρων·

ότι, για να εξασφαλισθεί η καλή λειτουργία του καθεστώτος ενισχύσεως, πρέπει να καθορισθούν οι τύποι ελαιολάδου για τους οποίους χορηγείται η ενίσχυση αυτή·

ότι, για να εξασφαλιστεί η καλή λειτουργία του καθεστώτος ενίσχυσης, πρέπει να διευκρινισθούν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις όλων των προσώπων που αφορά το εν λόγω καθεστώς, δηλαδή των ελαιοκαλλιεργητών, των οργανώσεων παραγωγών και των ενώσεων αυτών των οργανώσεων καθώς και των ενδιαφερόμενων κρατών μελών·

ότι πρέπει, καταρχήν, να χρησιμοποιηθεί σαν βάση ένα καθεστώς δηλώσεων της καλλιέργειας που θα υποβάλουν οι ελαιοκαλλιεργητές·

ότι οι οργανώσεις παραγωγών ελαιολάδου που αναφέρονται στο άρθρο 20γ παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ πρέπει να αποτελούνται από έναν ελάχιστο αριθμό μελών ή να αντιπροσωπεύουν ένα ελάχιστο ποσοστό ελαιοκαλλιεργητών ή παραγωγής ελαίου· ότι τα όρια αυτά πρέπει να καθορισθούν σε επίπεδα που λαμβάνουν υπόψη αφενός την ανάγκη αποτελεσματικής δράσης των οργανώσεων και αφετέρου τις δυνατότητες ελέγχου των κρατών μελών παραγωγής· ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί αποτελεσματική διαχείριση για τις οργανώσεις, πρέπει να καθορισθούν ορισμένοι συμπληρωματικοί όροι που θα πρέπει να πληρούν οι ελαιοκαλλιεργητές-μέλη·

ότι οι ενώσεις οργανώσεων παραγωγών ελαιολάδου που αναφέρονται στο άρθρο 20γ παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού πρέπει να αποτελούνται από ελάχιστο αριθμό οργανώσεων ή να αντιπροσωπεύουν ελάχιστο ποσοστό της εγχώριας παραγωγής· ότι τα όρια αυτά πρέπει να καθορισθούν σε τέτοια επίπεδα, ώστε οι εν λόγω ενώσεις να μπορούν να διεκπεραιώνουν αποτελεσματικά τα ιδιαίτερα καθήκοντά τους που αφορούν το συντονισμό και τον έλεγχο·

ότι το άρθρο 20γ του εν λόγω κανονισμού προβλέπει για τις οργανώσεις παραγωγών και τις ενώσεις τους ορισμένα καθήκοντα ελέγχου και συντονισμού· ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να καθορισθούν οι ενέργειες που θα πραγματοποιούνται για την εκπλήρωση των εν λόγω καθηκόντων·

ότι, για την καλή διοικητική διαχείριση, οι οργανώσεις παραγωγών καθώς και οι ενώσεις τους υποβάλλουν στις αρμόδιες εθνικές αρχές αίτηση αναγνώρισης έγκαιρα και πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας· ότι το κράτος μέλος αποφαίνεται σχετικά με την αίτηση αυτή εντός ευλόγου προθεσμίας·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20δ παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, ένα ποσοστό της ενισχύσεως είναι δυνατόν να παρακρατηθεί ως συνεισφορά στα έξοδα που προκύπτουν από τις εργασίες ελέγχου για τις οργανώσεις παραγωγών και τις ενώσεις τους· ότι πρέπει να εξασφαλισθεί ότι τα παρακρατηθέντα ποσά χρησιμοποιούνται μόνο για τη χρηματοδότηση των καθηκόντων που προβλέπονται στο άρθρο 20γ παράγραφοι 1 και 2 του εν λόγω κανονισμού·

ότι το άρθρο 20δ παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ έχει περιορίσει στις ενώσεις το πλεονέκτημα της προκαταβολής επί του ποσού της ενίσχυσης· ότι, για λόγους καλής διοικητικής διαχείρισης, πρέπει να προβλεφθεί ότι αυτή η προκαταβολή δεν υπερβαίνει ορισμένο ποσοστό του ποσού της ενίσχυσης·

---

[1] ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.
[2] Βλέπε σ. 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ότι, για να εξασφαλισθεί η καλή λειτουργία του καθεστώτος ενίσχυσης στην παραγωγή που χορηγείται στους ελαιοκαλλιεργητές που είναι μέλη οργάνωσης παραγωγών, πρέπει να προβλεφθεί ότι η ενίσχυση αυτή θα καταβάλλεται μόνον για τις ποσότητες ελαίου που παράγονται σε εκγεκριμένα ελαιοτριβεία· ότι, για να εγκριθούν τα ενδιαφερόμενα ελαιοτριβεία, πρέπει να πληρούν ορισμένους όρους·

ότι η εν λόγω ενίσχυση παρουσιάζει σημαντικό ενδιαφέρον για τους παραγωγούς ελαιολάδου και ότι αποτελεί οικονομική επιβάρυνση για την Κοινότητα· ότι, για να εξασφαλισθεί η χορήγηση της εν λόγω ενίσχυσης μόνο για το ελαιόλαδο που δύναται να τύχει αυτής της ενίσχυσης, πρέπει να προβλεφθεί κατάλληλο καθεστώς διοικητικού ελέγχου·

ότι, για την καλή διαχείριση του καθεστώτος ενίσχυσης, πρέπει να προβλεφθεί ότι, σε περίπτωση αμφιβολίας για την πραγματική παραγωγή ενός ελαιοκαλλιεργητή, το κράτος μέλος καθορίζει την ποσότητα ελαιολάδου για την οποία θα χορηγηθεί ενίσχυση·

ότι η πείρα έχει δείξει ότι, λαμβανομένου υπόψη του αριθμού των ελαιοκαλλιεργητών που πρέπει να ελέγχονται και μολονότι έχουν προβλεφθεί πολλοί ειδικοί έλεγχοι, υπάρχουν προβλήματα όσον αφορά την ακριβή και αποτελεσματική διενέργεια των ελέγχων και των εξακριβώσεων· ότι, για να επιλυθούν τα προβλήματα αυτά, είναι απαραίτητο αν συσταθούν, σε κάθε κράτος μέλος παραγωγής, μηχανογραφημένα αρχεία που θα περιλαμβάνουν όλα τα απαραίτητα στοιχεία ώστε να διευκολυνθούν οι εργασίες ελέγχου και ταχείας έρευνας των παρατυπιών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Από την περίοδο εμπορίας 1984/85, οι γενικοί κανόνες που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό εφαρμόζονται για τη χορήγηση της ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου που αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

1. Η ενίσχυση στην παραγωγή χορηγείται για το ελαιόλαδο υπό τον όρο ότι ανταποκρίνεται στους ορισμούς που αναφέρονται στα σημεία 1 και 4 του παραρτήματος του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ και υπό τον όρο ότι οι καλλιεργούμενες εκτάσεις έχουν δηλωθεί όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1590/83 (1), ή ότι ανταποκρίνονται στα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 αυτού του τελευταίου κανονισμού.

2. Η ενίσχυση χορηγείται στους ελαιοκαλλιεργητές που είναι εγκατεστημένοι στα κράτη μέλη. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, ως ελαιοκαλλιεργητής νοείται ο εκμεταλλευόμενος ελαιώνα που παράγει ελιές οι οποίες χρησιμοποιούνται για την παρασκευή λαδιού.

3. Η ενίσχυση αυτή χορηγείται ύστερα από αίτηση που υποβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι στο κράτος μέλος στο οποίο έχει παραχθεί το ελαιόλαδο.

4. Στην περίπτωση ελαιοκαλλιεργητών που είναι μέλη οργάνωσης παραγωγών, που αναφέρεται στο άρθρο 20γ παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, και των οποίων η μέση παραγωγή είναι τουλάχιστον 100 χιλιόγραμμα ελαιολάδου ανά περίοδο εμπορίας, η ενίσχυση χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 πρώτη παύλα του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ για την ποσότητα λαδιού που έχει πράγματι παραχθεί σε εγκεκριμένο ελαιοτριβείο, με την επιφύλαξη του άρθρου 7.

Στην περίπτωση των άλλων ελαιοκαλλιεργητών, η ενίσχυση χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 δεύτερη παύλα του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ και είναι ίση με το ποσό που προκύπτει εφαρμόζοντας τις αποδόσεις σε ελιές και λάδι, που καθορίζονται κατ' αποκοπή σύμφωνα με το άρθρο 18, στον αριθμό των εν παραγωγή ελαιοδένδρων.

5. Για τις περιόδους εμπορίας 1984/85 και 1985/86, τα κράτη μέλη παραγωγής καθορίζουν τους ελαιοκαλλιεργητές των οποίων η μέση παραγωγή είναι τουλάχιστον 100 χιλιόγραμμα ελαιολάδου ανά περίοδο εμπορίας και οι οποίοι έχουν δικαίωμα στην ενίσχυση που χορηγείται σε συνάρτηση με την ποσότητα λαδιού που έχει πράγματι παραχθεί, εφαρμόζοντας για κάθε περίοδο εμπορίας τις αποδόσεις σε ελιές και λάδι, που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 18, στον αριθμό των εν παραγωγή ελαιοδένδρων.

6. Πριν από τις 31 Μαρτίου 1986, το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, καθορίζει, με ειδική πλειοψηφία, τα κριτήρια που πρέπει να εφαρμοστούν για τον καθορισμό, από την περίοδο εμπορίας 1986/87, των ελαιοκαλλιεργητών των οποίων η μέση παραγωγή είναι τουλάχιστον 100 χιλιόγραμμα λαδιού ανά περίοδο εμπορίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Υποχρεώσεις των ελαιοκαλλιεργητών

Άρθρο 3

1. Στην αρχή της περιόδου και πριν από ημερομηνία που καθορίζεται, κάθε ελαιοκαλλιεργητής υποβάλλει, στις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, δήλωση καλλιέργειας στην οποία περιλαμβάνονται κατά την πρώτη υποβολή της:

— οι πληροφορίες σχετικά με τα καλλιεργούμενα ελαιόδενδρα και την τοποθεσία που βρίσκονται,

— αντίγραφο της δήλωσης που υποβάλλεται για την κατάρτιση του ελαιοκομικού κτηματολογίου. Όσον αφορά τη Ελλάδα και μέχρι να καταρτιστεί το ελαιοκομικό κτηματολόγιο σ' αυτό το κράτος μέλος, η δήλωση αυτή μπορεί να αντικαθίσταται από τη δήλωση που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1590/83.

(1) ΕΕ αριθ. L 163 της 22. 6. 1983, σ. 39.

2. Για τις επόμενες περιόδους, κάθε ελαιοκαλλιεργητής υποβάλλει, πριν από ημερομηνία που θα καθοριστεί, συμπληρωματική δήλωση στην οποία αναφέρει τις τυχόν τροποποιήσεις που έγιναν ή διαβεβαιώνει ότι δεν έχει γίνει αλλαγή σε σχέση με την προηγούμενη δήλωση καλλιέργειας.

3. Οι ελαιοκαλλιεργητές που είναι μέλη οργάνωσης παραγωγών υποβάλλουν στην οργάνωση της οποίας είναι μέλη, πριν από ημερομηνία που θα καθοριστεί, ατομική αίτηση ενίσχυσης, η οποία περιέχει την απόδειξη ότι έχουν συνθλιβεί οι ελιές ή την απόδειξη πωλήσεώς τους ή και τα δύο αυτά στοιχεία.

4. Οι ελαιοκαλλιεργητές που αναφέρονται στην παράγραφο 3 υποβάλλουν τη δήλωση καλλιέργειας και την αίτηση ενίσχυσης μέσω της οργάνωσής τους.

5. Ο ελαιοκαλλιεργητής μπορεί να είναι μέλος μιας μόνο οργάνωσης παραγωγών για τις εκτάσεις που ευρίσκονται στην ίδια διοικητική ζώνη και δικαιούται να υποβάλει μία μόνο δήλωση καλλιέργειας και μία μόνο αίτηση ενίσχυσης για τις εκτάσεις αυτές.

Στην περίπτωση κατά την οποία ένας από τους ελαιοκαλλιεργητές αυτούς εγκαταλείπει την οργάνωσή του πριν από το τέλος της περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 20γ παράγραφος 1 στοιχείο ζ) πρώτη περίπτωση του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, δεν μπορεί να εγγραφεί σε άλλη οργάνωση που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό για το διάστημα που απομένει μέχρι το τέλος της περιόδου αυτής.

Η σχετική οργάνωση παραγωγών ανακοινώνει στο κράτος μέλος τα ονόματα των ελαιοκαλλιεργητών που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο.

6. Στην περίπτωση ελαιοκαλλιεργητών που δεν είναι μέλη οργάνωσης παραγωγών, η δήλωση καλλιέργειας, που υποβάλλει καθένας τους, ισχύει ως αίτηση για ενίσχυση, αν συμπληρωθεί, πριν από ημερομηνία που θα καθοριστεί, με:

— δήλωση στην οποία διαβεβαιώνεται ότι έχουν συλλεγεί οι ελιές για την τρέχουσα περίοδο εμπορίας, και

— την ένδειξη του προορισμού των ελιών.

7. Η από μέρους των ελαιοκαλλιεργητών μη τήρηση των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο έχει σαν αποτέλεσμα την άρνηση χορήγησης της ενίσχυσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Οι οργανώσεις παραγωγών

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 20γ παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, μια οργάνωση παραγωγών είναι δυνατόν να αναγνωριστεί δυνάμει του εν λόγω κανονισμού μόνον αν:

α) περιλαμβάνει τουλάχιστον 700 ελαιοκαλλιεργητές, αν πρόκειται για οργάνωση παραγωγής και αξιοποίησης ελιάς και ελαιόλαδου, ή

β) εάν στις υπόλοιπες περιπτώσεις, περιλαμβάνει τουλάχιστον 1 200 ελαιοκαλλιεργητές· στην περίπτωση που μία ή περισσότερες οργανώσεις παραγωγής ή αξιοποίησης ελιάς και ελαιόλαδου είναι μέλη της εν λόγω οργάνωσης, οι ελαιοκαλλιεργητές που έχουν συγκεντρωθεί με τον τρόπο αυτό λαμβάνονται υπόψη μεμονωμένα για τον υπολογισμό του ελάχιστου αριθμού που προαναφέρεται, ή

γ) εάν αντιπροσωπεύει ποσοστό 25 % τουλάχιστον των ελαιοκαλλιεργητών ή της παραγωγής ελαιολάδου της οικονομικής περιοχής στην οποία έχει συσταθεί.

2. Μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών μπορούν να είναι μόνον οι ελαιοκαλλιεργητές που είναι ιδιοκτήτες ενός ελαιώνα, τον οποίο και εκμεταλλεύονται, ή οι ελαιοκαλλιεργητές που εκμεταλλεύονται ελαιώνα για περίοδο τριών τουλάχιστον ετών.

Προς το σκοπό αυτό, οι ελαιοκαλλιεργητές υποβάλλουν στην οργάνωση παραγωγών της οποίας είναι μέλη τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για να πιστοποιηθεί ότι εκμεταλλεύονται ελαιώνα, καθώς και τις πληροφορίες σχετικά με κάθε αλλαγή που συνέβη από τότε που υπέβαλαν την αίτηση εγγραφής τους ως μελών.

3. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, ως οικονομική περιοχή νοείται η περιοχή που, κατά τα κριτήρια που καθορίζει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της ελαιοκαλλιέργειας, παρουσιάζει παρόμοιες συνθήκες παραγωγής.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να προωθήσουν τη δημιουργία ομάδων παραγωγών κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 (1) ή άλλων οργανώσεων παραγωγής και αξιοποίησης της ελιάς και του ελαιόλαδου, που είναι δυνατόν να αναγνωρισθούν ως οργανώσεις παραγωγών κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

1. Για να επιτύχουν την αναγνώριση από την αρχή μιας περιόδου εμπορίας, οι οργανώσεις παραγωγών υποβάλλουν, το αργότερο στις 30 Ιουνίου της προηγούμενης περιόδου, αίτηση στην αρμόδια αρχή του σχετικού κράτους μέλους.

2. Το αργότερο στις 15 Οκτωβρίου μετά την παραλαβή της αίτησης, η αρμόδια αρχή, αφού εξακριβώσει αν πληρούνται οι όροι του άρθρου 20γ παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ καθώς και του άρθρου 4, αποφασίζει για την αίτηση και ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την απόφασή της στη σχετική οργάνωση καθώς και στην Επιτροπή.

Η αναγνώριση αρχίζει να ισχύει από την αρχή της αμέσως επόμενης περιόδου εμπορίας μετά την περίοδο εμπορίας κατά την οποία έχει υποβληθεί η αίτηση.

---

(1) ΕΕ αριθ. L 166 της 23. 6. 1978, σ. 1.

3. Κάθε αναγνωρισμένη οργάνωση παραγωγών δηλώνει στην αρμόδια αρχή, το αργότερο στις 30 Ιουνίου κάθε έτους, τις τυχόν τροποποιήσεις που έγιναν στη διάρθρωσή της μετά την αναγνώρισή της ή μετά την τελευταία ετήσια δήλωση καθώς και τις τυχόν αιτήσεις αποχώρησης ή εγγραφής μελών που έχει λάβει.

Με βάση τη δήλωση αυτή και τα αποτελέσματα των τυχόν ελέγχων της, η αρμόδια αρχή εξακριβώνει εάν εξακολουθούν να τηρούνται οι απαραίτητοι όροι για την αναγνώριση της εν λόγω οργάνωσης.

Στην περίπτωση που δεν τηρούνται πια οι όροι αυτοί ή που η διάρθρωση μιας οργάνωσης δεν επιτρέπει την εξακρίβωση της παραγωγής των μελών της, η αρμόδια αρχή πρέπει, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο πριν από την αρχή της επόμενης περιόδου εμπορίας, να ανακαλέσει την αναγνώριση και ανακοινώνει την απόφασή της αυτή στην Επιτροπή.

Άρθρο 6

1. Οι αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών:

— καταθέτουν, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1, τις δηλώσεις καλλιέργειας όλων των μελών τους,

— πραγματοποιούν επιτόπιο έλεγχο των στοιχείων ενός ποσοστού των δηλώσεων αυτών, το οποίο θα καθοριστεί,

— υποβάλλουν, μία φορά το μήνα, τις αιτήσεις ενίσχυσης των μελών τους, υπό μορφή τυποποιημένη και κατάλληλη για τη μηχανογραφική επεξεργασία που προβλέπεται στο άρθρο 16. Η ενίσχυση ζητείται για την ποσότητα που έχει παραχθεί από τα μέλη εκείνα που έχουν ολοκληρώσει την παραγωγή του ελαιολάδου τους, υπό τον όρο ότι έχουν πραγματοποιηθεί οι έλεγχοι που αναφέρονται στο άρθρο 8 και έχουν εκπληρωθεί οι υποχρεώσεις που προκύπτουν απ' αυτούς.

Όλες οι αιτήσεις που αφορούν την παραγωγή μιας περιόδου εμπορίας πρέπει να υποβληθούν πριν από ημερομηνία που θα καθοριστεί· διαφορετικά αποκλείονται ως εκπρόθεσμες.

2. Στην περίπτωση που οργάνωση παραγωγών προσχωρεί σε μια ένωση, οι δηλώσεις καλλιέργειας και οι αιτήσεις ενίσχυσης των ελαιοκαλλιεργητών που είναι μέλη πρέπει να υποβάλλονται από την ένωση.

Άρθρο 7

Στην περίπτωση που ένας ελαιοκαλλιεργητής που είναι μέλος οργάνωσης παραγωγών:

— έχει επίσης μισθώσει ελαιώνες για περίοδο μικρότερη από τρία χρόνια,

— έχει πωλήσει εν μέρει ή εξ ολοκλήρου την παραγωγή του σε ελιές,

— έχει γίνει μέλος της οργάνωσης παραγωγών κατά τη διάρκεια περιόδου εμπορίας,

η ποσότητα για την οποία είναι δυνατό να χορηγηθεί ενίσχυση δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από την ποσότητα ελαίου που καθορίζεται κατ' αποκοπή εφαρμόζονται τις αποδόσεις σε ελιές και λάδι, που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 18, στον αριθμό των ελαιοδένδρων εν παραγωγή.

Άρθρο 8

1. Πριν από την υποβολή της αίτησης για ενίσχυση, κάθε οργάνωση παραγωγών εξακριβώνει την ποσότητα του ελαιολάδου για την οποία ζητείται ενίσχυση από καθένα από τα μέλη της. Για την εξακρίβωση αυτή, οι οργανώσεις παραγωγών ελέγχουν κυρίως:

— αν η παραγωγή ελιών, που σύμφωνα με τη δήλωση του κάθε ελαιοπαραγωγού έχουν υποστεί σύνθλιψη σε εγκεκριμένο ελαιοτριβείο, συμφωνεί με τα στοιχεία που προκύπτουν από τη δήλωση καλλιέργειας, με βάση κριτήρια που θα καθοριστούν,

— αν τα στοιχεία που παρέχει κάθε ελαιοκαλλιεργητής σχετικά με τις συνθλιβείσες ποσότητες ελιών και τις παραχθείσες ποσότητες λαδιού αντιστοιχούν στις ποσότητες ελιών και λαδιού που αναφέρονται στα λογιστικά βιβλία υλικών των εγκεκριμένων ελαιοτριβείων.

2. Η οργάνωση παραγωγών διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους τους φακέλους των μελών της στις ακόλουθες περιπτώσεις:

— σε περίπτωση που, μετά τη συγκέντρωση από αυτή την οργάνωση όλων των αναγκαίων δικαιολογητικών εγγράφων και κάθε στοιχείου χρήσιμου για τον καθορισμό της ποσότητας που πραγματικά παρήχθη, δεν αποδεικνύεται το συμβιβάσιμο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτη περίπτωση,

— σε περίπτωση που δεν αποδεικνύεται η αντιστοιχία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεύτερη περίπτωση,

— σε περίπτωση που τα στοιχεία που αναγράφονται στη δήλωση καλλιέργειας δεν αντιστοιχούν στην κατάσταση που διαπιστώθηκε κατά τους ελέγχους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Οι ενώσεις οργανώσεων παραγωγών

Άρθρο 9

1. Με την επιφύλαξη των όρων που αναφέρονται στο άρθρο 20γ παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, μια ένωση αναγνωρίζεται μόνον αν περιλαμβάνει τουλάχιστον δέκα οργανώσεις παραγωγών που έχουν αναγνωρισθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 ή περιλαμβάνει αριθμό οργανώσεων που αντιπροσωπεύει το 5 % τουλάχιστον της παραγωγής ελαιολάδου του σχετικού κράτους μέλους.

Πάντως, οι οργανώσεις παραγωγών που αποτελούν μια ένωση πρέπει να προέρχονται από δύο ή περίσσοτερες οικονομικές περιοχές.

2. Όσον αφορά την αναγνώριση και την ανάκλησή της, το άρθρο 5 εφαρμόζεται και στις ενώσεις.

Άρθρο 10

Οι ενώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 20γ παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ:

— συντονίζουν τις δραστηριότητες των οργανώσεων που τις αποτελούν και φροντίζουν να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, ιδίως δε προβαίνουν άμεσα και σύμφωνα με ποσοστό που θα καθοριστεί στην εξακρίβωση του τρόπου με τον οποίο έχουν πραγματοποιηθεί οι έλεγχοι που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 8,

— καταθέτουν στις αρμόδιες αρχές τις δηλώσεις καλλιέργειας και τις αιτήσεις ενίσχυσης που τους διαβιβάζουν οι οργανώσεις τους,

— εισπράττουν από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τις προκαταβολές της ενίσχυσης στην παραγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 12 καθώς και το υπόλοιπο των ενισχύσεων, και τις διανέμουν, χωρίς καθυστέρηση, στους παραγωγούς που είναι μέλη των οργανώσεών τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Κοινοί κανόνες των οργανώσεων παραγωγών ελαιολάδου και των ενώσεών τους

Άρθρο 11

1. Το ποσό της παρακράτησης που αναφέρεται στο άρθρο 20δ παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ χρησιμοποιείται ως εξής:

α) ένα ποσό, το ύψος του οποίου θα ορισθεί, καταβάλλεται σε κάθε ένωση ανάλογα με τον αριθμό των μελών των οργανώσεων παραγωγών που την αποτελούν·

β) το υπόλοιπο καταβάλλεται σ' όλες τις οργανώσεις παραγωγών, ανάλογα:

— με τον αριθμό των ατομικών αιτήσεων ενίσχυσης που έχουν υποβάλει σε κάθε οργάνωση τα μέλη της,

— με τους ελέγχους που πραγματοποιούνται στα πλαίσια της εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης.

2. Τα κράτη μέλη παραγωγής εξασφαλίζουν ότι τα ποσά που προορίζονται για τις ενώσεις και οργανώσεις παραγωγών κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 χρησιμοποιούνται από αυτές μόνο για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων για τις οποίες είναι αρμόδιες δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

3. Όταν τα ποσά αυτά δεν χρησιμοποιούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει σύμφωνα με την παράγραφο 2, πρέπει να αποδοθούν στο κράτος μέλος και αφαιρούνται από τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

4. Για να διευκολυνθεί η λειτουργία των ενώσεων και των οργανώσεων παραγωγών, τα κράτη μέλη μπορούν να τους προκαταβάλουν, στην αρχή κάθε περιόδου, κατ' αποκοπή ποσό, που καθορίζεται ανάλογα με τον αριθμό των μελών.

5. Τα κράτη μέλη παραγωγής καθορίζουν τις λεπτομέρειες χορήγησης της ενίσχυσης και τις προθεσμίες καταβολής της στους ελαιοκαλλιεργητές.

Άρθρο 12

1. Κάθε κράτος μέλος παραγωγής έχει το δικαίωμα να καταβάλλει στις ενώσεις οργανώσεων παραγωγών προκαταβολή επί του ποσού των ζητουμένων ενισχύσεων.

2. Κατά τη διάρκεια των περιόδων εμπορίας 1984/85, 1985/86 και 1986/87, η προκαταβολή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν μπορεί να ξεπεράσει, για κάθε ελαιοκαλλιεργητή:

— το ποσό που προκύπτει εφαρμόζοντας τις αποδόσεις σε ελιές και λάδι, που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 18, στον αριθμό των ελαιοδένδρων εν παραγωγή που προκύπτουν από τις δηλώσεις καλλιέργειας, ή το ποσό που προκύπτει από την ποσότητα που αναφέρεται στην αίτησης εάν αυτή η ποσότητα είναι μικρότερη από αυτή που αναφέρεται ανωτέρω, ή

— το 50 % του ποσού που προκύπτει από τον μέσο όρο των ενισχύσεων που πράγματι καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια των δύο προηγούμενων περιόδων εμπορίας.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη εγκρίνουν μόνο τα ελαιοτριβεία των οποίων οι υπεύθυνοι:

α) έχουν διαβιβάσει στο κράτος μέλος, σύμφωνα με κριτήρια που θα καθοριστούν, όλες τις πληροφορίες που αφορούν τον τεχνικό εξοπλισμό τους και το πραγματικό δυναμικό σύνθλιψης καθώς και κάθε σχετική αλλαγή·

β) έχουν αναλάβει την υποχρέωση να υποβάλλονται σε κάθε έλεγχο που απαιτείται στα πλαίσια της εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης, να δέχονται στις εγκαταστάσεις τους κάθε μέσο ελέγχου που θεωρείται απαραίτητο, και να επιτρέπουν, αν χρειαστεί, λογιστικό έλεγχο των χρηματοοικονομικών λογαριασμών·

γ) δεν έχουν διωχθεί, κατά την προηγούμενη περίοδο εμπορίας, για παρατυπίες που διαπιστώθηκαν κατά τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 και κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου όσον αφορά την έγκριση για την περίοδο 1984/85:

— δεν έχουν διωχθεί για παρατυπίες που διαπιστώθηκαν κατά τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν για την περίοδο 1983/84 κατ' εφαρμογή των άρθρων 7 και 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2959/82 (1), και

(1) ΕΕ αριθ. L 309 της 5. 11. 1982, σ. 30.

— δεν έχει ανακληθεί η έγκρισή τους για περίοδο πέραν της 31ης Οκτωβρίου 1984 δυνάμει του ίδιου κανονισμού·

δ) αναλαμβάνουν την υποχρέωση να τηρούν τυποποιημένα λογιστικά βιβλία υλικών, ανταποκρινόμενα σε κριτήρια που θα καθοριστούν.

2. Το σχετικό κράτος μέλος, πριν χορηγήσει οποιαδήποτε έγκριση, εξακριβώνει αν συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις και ειδικότερα, με επιτόπια εξέταση, ελέγχει τον τεχνικό εξοπλισμό και το πραγματικό δυναμικό σύνθλιψης των ελαιοτριβείων.

3. Κατά τις περιόδους εμπορίας 1984/85 και 1985/86, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να χορηγήσει προσωρινή έγκριση στο ενδιαφερόμενο ελαιοτριβείο, αμέσως μετά την υποβολή αίτησης για έγκριση που περιέχει τα στοιχεία τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Αυτή η προσωρινή έγκριση καθίσταται οριστική μόλις το εν λόγω κράτος μέλος διαπιστώσει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

Αν διαπιστωθεί ότι δεν πληρούται μία από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η προσωρινή έγκριση ανακαλείται.

4. Στην περίπτωση που ένας από τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δεν πληρούται πλέον, η έγκριση ανακαλείται για περίοδο ανάλογη με τη σοβαρότητα της παράβασης.

5. Σε περίπτωση ανάκλησης της έγκρισης σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4, δεν μπορεί να χορηγηθεί νέα έγκριση κατά το διάστημα για το οποίο έχει ανακληθεί η έγκριση:

— στο ίδιο πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, που εκμεταλλεύεται το εν λόγω ελαιοτριβείο, ή

— σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που θέλει να εκμεταλλευθεί το εν λόγω ελαιοτριβείο, εκτός αν αποδείξει, κατά τρόπο ικανοποιητικό για το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, ότι η αίτηση νέας έγκρισης δεν αποσκοπεί στην καταστρατήγηση της προβλεπόμενης κύρωσης.

6. Σε περίπτωση που η ανάκληση της έγκρισης ενός ελαιοτριβείου συνεπάγεται σοβαρές συνέπειες για το δυναμικό σύνθλιψης ελιών σε μια ορισμένη ζώνη παραγωγής, μπορεί να αποφασιστεί να δοθεί στο ελαιοτριβείο αυτό έγκριση υπό καθεστώς ειδικού ελέγχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Το καθεστώς των ελέγχων

Άρθρο 14

1. Κάθε κράτος μέλος παραγωγής εφαρμόζει καθεστώς ελέγχων με το οποίο εξασφαλίζεται ότι το προϊόν για το οποίο χορηγείται η ενίσχυση δικαιούται την ενίσχυση αυτή.

2. Τα κράτη μέλη παραγωγής ελέγχουν τη δραστηριότητα κάθε οργάνωσης παραγωγών και κάθε ένωσης, και ιδίως τις εργασίες ελέγχου που πραγματοποιούν οι εν λόγω οργανισμοί.

3. Κατά τη διάρκεια κάθε περιόδου εμπορίας, και ιδίως κατά την περίοδο που διαρκεί η σύνθλιψη, τα κράτη μέλη παραγωγής πραγματοποιούν επιτόπιο έλεγχο της δραστηριότητας και της λογιστικής υλικού ενός ποσοστού εγκεκριμένων ελαιοτριβείων που θα καθοριστεί.

Τα επιλεγόμενα ελαιοτριβεία πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικά των δυνατοτήτων σύνθλιψης μιας ζώνης παραγωγής.

4. Όσον αφορά το ελαιόλαδο που αναφέρεται στο σημείο 1 του παραρτήματος του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, το οποίο παράγεται από ελαιοκαλλιεργητές οι οποίοι δεν είναι μέλη οργανώσεως παραγωγών, ο έλεγχος διενεργείται με επιτόπου δειγματοληψία και πρέπει να καθίσταται δυνατό να εξακριβώνεται:

— η ακρίβεια των δηλώσεων καλλιέργειας,

— ο προορισμός των ελιών που συγκομίστηκαν για την παραγωγή λαδιού, και, ει δυνατόν, το ότι οι ελιές αυτές μεταποιήθηκαν πράγματι σε λάδι.

Οι έλεγχοι αυτοί πρέπει να γίνονται σ' ένα ποσοστό ελαιοκαλλιεργητών το οποίο πρόκειται να καθοριστεί λαμβάνοντας ιδίως υπόψη το μέγεθος των εκμεταλλεύσεων.

5. Για την πραγματοποίηση των παραπάνω ελέγχων και εξακριβώσεων, το κράτος μέλος χρησιμοποιεί, μεταξύ άλλων, τα μηχανογραφημένα αρχεία που αναφέρονται στο άρθρο 16.

Τα αρχεία αυτά χρησιμοποιούνται για να κατευθύνουν τους ελέγχους που πρέπει να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τις παραγράφους 1 μέχρι 4.

Άρθρο 15

1. Με βάση τις υποβαλλόμενες σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 6 αιτήσεις, το κράτος μέλος καθορίζει την ποσότητα ελαιολάδου για την οποία είναι δυνατό να χορηγηθεί ενίσχυση λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κατάλληλα στοιχεία και ιδίως όλους τους ελέγχους και τις εξακριβώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

Όσον αφορά το ελαιόλαδο που αναφέρεται στο σημείο 4 του παραρτήματος του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, η ποσότητα για την οποία είναι δυνατόν να χορηγηθεί ενίσχυση καθορίζεται με βάση την παραγωγή ελαιολάδου που αναφέρεται στο σημείο 1 του εν λόγω παραρτήματος.

2. Το κράτος μέλος καθορίζει την ποσότητα ελαιολάδου για την οποία είναι δυνατόν να χορηγηθεί ενίσχυση όσον αφορά τους παραγωγούς που αποτελούν μέλη οργανώσεων παραγωγών και των οποίων οι φάκελοι έχουν διαβιβαστεί στο κράτος μέλος μέσω των οργανώσεών τους σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2.

3. Όταν οι έλεγχοι που αναφέρουν τα άρθρα 13 και 14 δεν καθιστούν δυνατή την επιβεβαίωση των στοιχείων που περιέχονται στα λογιστικά βιβλία υλικού ενός εγκεκριμένου ελαιοτριβείου, το συγκεκριμένο κράτος μέλος, ανεξάρτητα από τις τυχόν κυρώσεις οι οποίες μπορεί να επιβληθούν στο εν λόγω ελαιοτριβείο, καθορίζει την ποσότητα λαδιού για την οποία είναι δυνατή η παροχή ενίσχυσης για κάθε παραγωγό μέλος οργάνωσης παραγωγών ο οποίος ανέθεσε τη σύνθλιψη της ελαιοπαραγωγής του στο εν λόγω ελαιοτριβείο.

4. Για τον καθορισμό της ποσότητας για την οποία μπορεί να χορηγθεί ενίσχυση, ιδίως στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, το κράτος μέλος λαμβάνει υπόψη ιδίως τις αποδόσεις σε ελιές και σε λάδι που καθορίζονται κατ' αποκοπή σύμφωνα με το άρθρο 18.

Άρθρο 16

1. Κάθε κράτος μέλος παραγωγής δημιουργεί διαρκή μηχανογραφημένα αρχεία ελαιοκομικών στοιχείων τα οποία και ενημερώνει.

2. Τα αρχεία αυτά πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον:

α) όσον αφορά κάθε ελαιοκαλλιεργητή και για κάθε περίοδο για την οποία ο ελαιοκαλλιεργητής αυτός υπέβαλε αίτηση για ενίσχυση:

— τα στοιχεία που περιέχονταν στη δήλωση καλλιέργειας που προβλέπεται στο άρθρο 3,

— τις ποσότητες λαδιού που παρήγαγε και για τις οποίες υπέβαλε αίτηση ενίσχυσης στην παραγωγή καθώς και τις ποσότητες για τις οποίες καταβάλλεται η ενίσχυση,

— τα στοιχεία που προκύπτουν από τους επιτόπιους ελέγχους στους οποίους έχει υποβληθεί ο ελαιοκαλλιεργητής·

β) όσον αφορά τις οργανώσεις παραγωγών και τις ενώσεις τους, όλα τα στοιχεία που καθιστούν δυνατή την εξακρίβωση των δραστηριοτήτων τους στα πλαίσια του παρόντος καθεστώτος καθώς και τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη·

γ) όσον αφορά τα ελαιοτριβεία και για κάθε περίοδο εμπορίας τα στοιχεία που περιέχονται στα λογιστικά βιβλία υλικού, τα στοιχεία που αφορούν τον τεχνικό εξοπλισμό και το δυναμικό σύνθλιψης, καθώς και τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος κανονισμού·

δ) τις ενδεικτικές ετήσιες αποδόσεις κάθε ομοιογενούς ζώνης παραγωγής.

Άρθρο 17

1. Τα αρχεία που αναφέρονται στο άρθρο 16 είναι εμπιστευτικά:

Δικαίωμα πρόσβασης στα αρχεία αυτά έχουν:

— οι εξουσιοδοτημένες εθνικές αρχές του κράτους μέλους,

— οι υπάλληλοι της Επιτροπής σε συνεργασία με τους αρμόδιους υπαλλήλους των κρατών μελών και σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3509/80 (2), ιδίως όσον αφορά τις προβλεπόμενες διαδικασίες,

— οι οργανώσεις παραγωγών και οι ενώσεις τους, για τα στοιχεία τα οποία, κατά την κρίση των κρατών μελών, είναι αναγκαία για τον αποτελεσματικό έλεγχο των αντιστοίχων μελών τους.

2. Τα δημιουργούμενα αρχεία και το σύστημα επεξεργασίας που χρησιμοποιείται για τον έλεγχό τους πρέπει να συμβιβάζονται με το σύστημα πληροφορικής που χρησιμοποιεί κάθε κράτος μέλος παραγωγής για το ελαιοκομικό κτηματολόγιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 18

Οι αποδόσεις σε ελιές και σε λάδι που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίπτωση του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ καθορίζεται κατά ομοιογενείς ζώνες παραγωγής, το αργότερο στις 31 Μαΐου κάθε έτους, με βάση τα στοιχεία που παρέχονται από τα κράτη μέλη παραγωγής μέχρι τις 30 Απριλίου κάθε έτους το αργότερο.

Άρθρο 19

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ.

Σύμφωνα με την ίδια διαδικασία καθορίζονται:

— οι αποδόσεις που αναφέρονται στο άρθρο 18,

— το ποσό του αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 20

Προκειμένου να εξασφαλιστεί αρμονική μετάβαση από το καθεστώς που ισχύει σήμερα σε εκείνο που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, για την περίοδο εμπορίας 1984/85, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων.

Με σκοπό την εξασφάλιση της τήρησης των στόχων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό και λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά προβλήματα που μπορούν να ανακύψουν σε ορισμένα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή των διατάξεών του, τα σχετικά κράτη μέλη, μετά από

(1) ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 2.
(2) ΕΕ αριθ. L 367 της 31. 12. 1980, σ. 87.

διαβουλεύσεις με την Επιτροπή και λαμβάνοντας υπόψη σημπληρωματικά κριτήρια, μπορούν να αναγνωρίσουν προσωρινά, για μια μεταβατική περίοδο τριών περιόδων εμπορίας αρχίζοντας από την περίοδο εμπορίας 1984/85, τις οργανώσεις παραγωγών και τις ενώσεις τους που θα το ζητήσουν.

Άρθρο 21

Πριν από τη λήξη του τρίτου έτους εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τη λειτουργία του καθεστώτος που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, η οποία θα συνοδεύεται από προτάσεις που θα δίνουν στο Συμβούλιο τη δυνατότητα αναθεώρησης αυτού του καθεστώτος.

Άρθρο 22

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα μέτρα που θεσπίζουν στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 23

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Ιουλίου 1984.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. DEASY